

РЕШЕНИЕ

№ 221

гр. Русе, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ТРЕТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Велкова

Членове: Галина Магардичиян
Боян Войков

като разгледа докладваното от Мария Велкова Въззивно гражданско дело № 20224500500320 по описа за 2022 година

Производството е по **чл.435 и сл. ГПК**.

Длъжникът по изпълнението ИЛ. П. Г. чрез пълномощника си адв. Вл.Л. от АК-Русе обжалва действията на съдебния изпълнител по изп.д.№ 20198310401388 по описа на ЧСИ М.М. рег. №*** на КЧСИ, изразяващи се в предприемане на действия на принудително изпълнение спрямо вземане, които счита за несеквиетируемо. Твърди, че ЧСИ е наложил заповед върху банковата й сметка, от която е удържана и преведена по сметка на ЧСИ сумата в размер на 1606.46 лв., постъпила от УПФ „Доверие“ по искане на жалбоподателката за еднократно изплащане на средства. Твърди, че преведената от УПФ „Доверие“ по банковата й сметка сума била несеквестируема съгласно чл.129 от КСО, за което уведомила своевременно ЧСИ. Счита, че предприетите действия от съдебния изпълнител нарушават несеквестируемостта и иска отмяна им.

Ответникът по жалбата и вискател по изпълнението „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375 счита жалбата за допустима, но неоснователна по съображенията, изложени в писменото възражение.

Приложени са и мотивите на ЧСИ във връзка с обжалваното действие.

След преценка на доводите на страните, доказателствата по делото, мотивите на съдебния изпълнител и съобразно правомощията си, въззивният съд приема следното:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирана страна- длъжника по изпълнението и е срещу насочването на изпълнението върху имущество, което счита за несеквестируемо.

Съгласно задължителните указания, дадени в ТР по т.д.№ 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС насочването на изпълнение може да се обжалва, когато в жалбата длъжникът се позовава на несеквестируемост (пълна или частична) на заповирано или възбранено имущество за събирането на определено парично вземане.

В рамките на производството съдът е длъжен да се произнесе, секвестируем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане. Независимо дали се иска отмяна на конкретно изпълнително действие или не, съдът дължи произнасяне само доколко посочените отделни изпълнителни действия са несъвместими с несеквестируемостта и я нарушават. Отделното обжалване на тези действия не е допустимо. Ако приеме наличието на несеквестируемост, съдът отменя всички изпълнителни действия, които нарушават (несъвместими са с) несеквестируемостта и без да е отправено изрично искане за това: отменя наложения заповор върху несеквестируеми потребими вещи, върху изцяло несеквестируемо вземане (като указва за кои кредиторови вземания важи тя) или указва, как се определя секвестируемата част при частична несеквестируемост, без да отменя заповора; отменя постановлението за назначаване на пазач или насочването на публична продажба на несеквестируема непотребима вещ.

На обжалване подлежи насочването на изпълнението върху имуществото, за което се твърди, че е несеквестируемо, а не изпълнителното действие, което нарушава несеквестируемостта като неговото отменяне е последица от уважаването на жалбата по нейния предмет и без да е направено изрично искане за това.

В ТР е посочено, че срокът за обжалване на насочването на изпълнението върху парично вземане от трето задължено лице започва да тече от

връчването на съобщението за наложения запов. Пропускането на този срок обаче не осуетява правото на длъжника да иска от съдебния изпълнител (след предоставяне на необходимата информация) вдигане на заповра и връщане на несеквестрируемата част от събраните суми докато те не са получени от кредитора, както и да обжалва действията на основание несеквестрируемостта. Пропускането на срока осуетява само отменяването на наложения заповр като изпълнително действие.

С оглед на това съдът приема, че жалбата е допустима и подлежи на разглеждане по същество, в който смисъл са и мотивите на ЧСИ, както и изразеното становище на вискателя.

Несеквестрируемостта защитава имуществените обекти, които са необходими за издръжката на длъжника и неговото семейство. По отношение на паричните вземания тя е забрана да ги събира друг, освен длъжникът. Затова заповрът на парично вземане е несъвместим с несеквестрируемостта и в този смисъл я нарушава, а когато паричното вземане е частично несеквестрируемо (трудоов възнаграждение или друго възнаграждение за труд, както и върху пенсия), наложеният заповр обхваща само секвестрируемата част.

Правната уредба на несеквестрируемостта е регламентирана в чл.44 и с. от ГПК. Разпоредбата на чл.444, т.8 от ГПК препраща към уредена в други закони несеквестрируемост на имуществото на длъжника, която съдебният изпълнител е длъжен да съобрази в изпълнителното производство. Такава е предвидена в разпоредбата на [чл. 129, ал.11 от КСО](#), съгласно която натрупаните средства по индивидуалната партида на осигурените лица от вноски за задължително допълнително пенсионно осигуряване не подлежат на принудително изпълнение. Нормата на чл.139, ал.1, т.3 от КСО дава право на еднократно или разсрочено изплащане на сумите от индивидуалната партида на осигуреното лице.

Уредената в КСО несеквестрируемост на средствата по индивидуалната партида на осигурените лица е свързана със специалното предназначение на натрупаните средства за задължително пенсионно осигуряване, а именно да осигурят допълнителна пожизнена пенсия за старост, поради което кодексът не допуска преразпределяне на средства и дялове между индивидуалните партиди на осигурените лица, както и не допуска принудително изпълнение

на тези средства, докато се намират по индивидуалната партида на съответното осигурено лице. Така уредената несеквестируемост на тези средства брани тази част от имуществото на осигуреното лице, за да бъде постигната целта на задължителното допълнително пенсионно осигуряване. Съществуващата забрана за насочване на принудително изпълнение върху тези средства е налице, докато същите се намират по индивидуалната партида на осигурено лице, тъй като така въведената забрана се отнася именно до неговото имущество.

В случаите, когато осигуреното лице поиска еднократно плащане на средствата и същите се преведат по банковата му сметка, е налице трансформация като тези средства придобиват характер на доход, който е извън приложното поле на несеквестируемостта.

В настоящият случай е налице точно такава хипотеза.

От доказателствата по делото се установява, че с разпореждане № 229265/31.08.2021 г. на Пенсионно- осигурителна компания „Доверие“ АД е наредено еднократно плащане на средства от индивидуалната партида на жалбоподателката в размер на 1606.46 лв. по банковата ѝ сметка, върху която е наложен заповест. След извършения паричен превод, тази сума е преминала в патримониума на жалбоподателката и е придобила характер на спестявания, а не на социално плащане. Този доход е извън приложното поле на чл.446 от ГПК, поради което не е несеквестируем и законосъобразно спрямо тази сума е насочено принудително изпълнение.

С оглед на изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

По изложените съображения Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ без уважение жалбата на ИЛ. П. Г. чрез пълномощника ѝ адв. Вл.Л. от АК-Русе против действията на съдебния изпълнител по изп.д.№ 20198310401388 по описа на ЧСИ М.М. рег. №*** на КЧСИ, изразяващи се в предприемане на действия на принудително изпълнение спрямо вземане в размер на 1606.46 лв., постъпило по банковата ѝ сметка от УПФ „Доверие“.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____